Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26830
Copyright: Admont, Benediktinerstift

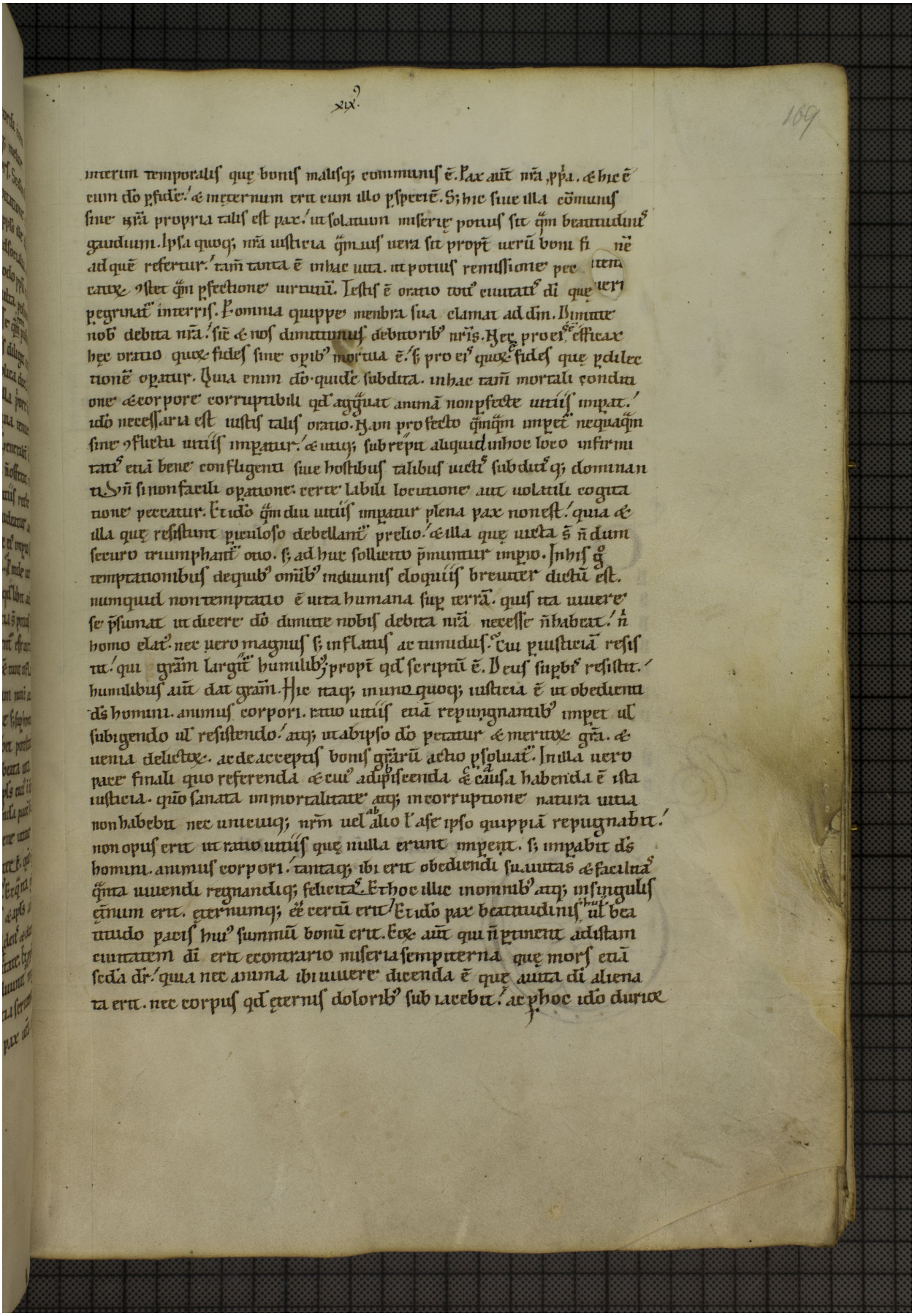

XIX.

109

interim temporalis que bonis malisq; communis ē. Pax aūt nr̄a, pp̄a. et hic ē
cum dō pfide. et in eternum erit cum illo pspere ē. S; hic siue illa cōmunis
sine ꝗr̄a propria talis est pax. ut solatium miserie potius sit q̄m beatitudinis
gaudium. Ipsa quoq; nr̄a iustitia q̄m iusta uera sit propt̄ uerū bonū si ne
ad quē referitur. tam tanta ē in hac uita. ut potius remissione pec tum
tanq; ostet q̄m pfectione uirtutū. Testis ē oratio tota ecclesiastis di que uer
pegrinat̄ in terris. Omnia quippe membra sua clamat ad dn̄m. Dimitte
nob̄ debita nr̄a. sic et nos dimittimus debitorib̄ nr̄is. Hec proei efficax
hec oratio quē fides sine opib̄ mortua ē. S; pro ei quē fides que p dilec
tionē opatur. Qua enim dō quide subdita. in hac tam̄ mortali condi
one et corpore corruptibili qd aggūat animā non pfecte uitiis impat.
ido necessaria est iustis talis oratio. Nam profecto q̄mq̄m impet̄ nequaq̄m
sine ofletu uitiis impatur. et utq; sub repti aliquid in hoc loco infirmi
tatis etiā bene confligenti siue hostibus talibus uicti subditiq; dominan
tur. Nī si non facili opatione: certe labili locutione aut uolatili cogita
tione peccatur. Et ido q̄m diu uitiis impatur plena pax non est. quia et
illa que resistunt periculoso debellant̄ prelio. et illa que uicta s̄ nondum
securo triumphant̄ ouo. S; ad hoc sollicito p̄munitur impio. In his q̄
temptationibus de quib̄ omib̄ indubitanter loquitis breuiter dictū est.
numquid non temptatio ē uita humana sup terrā. quis ita uiuere
se p̄sumat ut dicere dō dimitte nobis debita nr̄a necesse ñ habeat. n̄
homo elat̄. nec uero magnus s; inflatus ac tumidus. cui p iustitiā resis
tit. qui grām largit̄ humilib̄; propt̄ qd scriptū ē. Deus superbis resistit.
humilibus aūt dat grām. Hic itaq; in uno quoq; iustitia ē ut obediens
ds homini. animus corpori. tuto uitiis etiā repugnantib̄ impet ul
subigendo ul resistendo. atq; ut a ipso dō petatur et meritis grā. et
uenia delictis. ac de acceptis bonis grārū actio psoluat. In illa uero
pace finali quo referenda et cui adipiscenda et causa habenda ē ista
iustitia. quō sanata in mortalitate atq; in corruptione natura uitia
non habebit nec uniuscuiq; nr̄m uel ab alio l a se ipso quippiā repugnabit.
non opus erit ut ratio uitiis que nulla erunt impeat. S; imperabit ds
homini. animus corpori. tantaq; ibi erit obediendi suauitas et facilitas
q̄nta uiuendi regnandiq; felicitas. Et hoc illic in omnib̄ atq; in singulis
ēnum erit. eternumq; et certū erit. Et ido pax beatitudinis ul bea
titudo pacis huius summū bonū erit. Et qui aūt qui ñ p̄tinent ad istam
ciuitatem di erit e contrario miseria sempiterna que mors etiā
secda dr̄. qua nec anima ibi uiuere dicenda ē que aūt di aliena
ta erit. nec corpus qd eternis doloribus subiacebit. ac p hoc ido durae